

Svar (6/9 96)**Forsvarsministeren** (Hans Hækkerup):

Der henvises til besvarelsen af spørgsmål nr. S 3480.

Spm. nr. S 3436

Til sundhedsministeren (23/8 96) af:

Bruno Jerup (EL):

»Vil ministeren redegøre for de forhandlinger, der har været ført mellem Statens Seruminstitut og en udenlandsk medicinkoncern (jf. artikel i Børsen den 14. august 1996), herunder hvad det var for uenigheder/»knaster«, der umuliggjorde samarbejdsaftalen, og har ministeren gjort sig overvejelser om at omdanne Statens Seruminstitut til et statsligt aktieselskab?«

Svar (3/9 96)**Sundhedsministeren** (Yvonne Herløv Andersen):

Jeg har anmodet Statens Seruminstitut om en redegørelse til brug for besvarelsen. Instituttet oplyser i den anledning følgende:

»Statens Seruminstitut har siden 1994 været en kontraktstyret statsvirksomhed. Som led i kontrakten er der opsat en række resultatkrav, herunder til instituttets eksport. Baggrunden for kravet om større internationalisering er de voksende markedskrav til produkternes teknologindhold med deraf følgende stadigt større udviklingsomkostninger samt myndighedskrav til ligeledes omkostningskrævende kvalitetssikring. Skal instituttet i denne udvikling kunne bevare faglig højde og konkurrencedygtighed, kræves et større markedsgrundlag end det danske marked.

I kontraktstyringen er det endvidere fastlagt, at samarbejdsaftaler på mere end 50 mio. kr. skal forelægges for Finansudvalget.

Instituttet indledte i begyndelsen af 1994 forhandlinger med en international koncern inden for det mikrobiologiske område med henblik på at afdække mulighederne for et produktions- og markedsføringsmæssigt samarbejde.

I slutningen af 1995 blev forhandlingerne imidlertid afbrudt, uden at der blev indgået nogen forretningsaftale. Instituttet har ikke

nogen konkret dokumentation for baggrunden for forhandlingssammenbruddet, og den indgåede fortrolighedsaftale indebærer endvidere, at instituttet ikke kan videregive oplysninger fra de førte forhandlinger.

Den nærliggende mulighed, at forhandlingspartneren kan have været bekymret for at forhandle med en virksomhed, hvis større samarbejdsaftaler skal forelægges det politiske niveau, som Lars Pallesen er citeret for i ovennævnte artikel, er i anden sammenhæng direkte udtrykt af MEDIF, Det Danske Handelskammer og DADIF (Dansk Diagnostika Forening).«

Jeg kan henholde mig til instituttets bemærkninger om de førte forhandlinger.

Der er under Sundhedsministeriet nedsat en arbejdsgruppe, som skal komme med forslag til Seruminstitutets fremtidige organisation, idet kontraktstyringsaftalen udløber med udgangen af 1997.

En af mulighederne er at omdanne instituttet til et statsligt aktieselskab. Der er en række hensyn, som skal afvejes i forbindelse med valget af organisationsform. Beslutningen vil derfor til sin tid blive truffet ud fra en helhedsvurdering af disse hensyn.

Spm. nr. S 3645

Til indenrigsministeren (11/9 96) af:

Bruno Jerup (EL):

»Hvad vil ministeren gøre i forbindelse med, at det er kommet frem, at Maribo Kommune i forbindelse med salg af et lokalt plejehjem angiveligt opererede med to priser alene for at forhindre bestemte borgere i Danmark i at flytte til Maribo, og vil ministeren oplyse, om en sådan praksis overhovedet er lovlig, og kan ministeren nævne andre eksempler af lignende karakter?«

Begrundelse

Der henvises til artiklen i Berlingske Tidende den 9. september 1996 »Særpræget aftale i hushandel«, side 4, 1. sektion.